

РЕШЕНИЕ

№ 7756

гр. София, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8017** по описа за **2023** година докладвано от съдия Николай Ингилизов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в, ал.1 от ЗАНН, вр. с чл.348 от НПК, вр. с чл.208- чл.228 от АПК.

Образувано е по жалба на В. С. Б. срещу Решение №2122 от 16.05.2023 г. по Н.А.Х.дело № 20221110206275 по описа на Софийски Районен съд 8-ми наказателен състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 22-4332-005517/05.04.2017г., издадено от началник АНД 0"ПП"-СДВР, с което на В. Б. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200.00 /двеста/ лв. на основание чл. 179 ал.2 вр. ал.1 т.5 пр.4 от ЗДвП за нарушение на чл.25 ал.2 от ЗДвП. Претендира се отмяна на решението поради неправилност и незаконосъобразност, като се сочи че съдът неправилно е приел фактическата обстановка и поради това е постановил грешно решение. Иска отмяна на решението на СРС и отмяна на оспореното НП. В съдебно заседание се явява лично и излага идентични аргументи за отмяна.

Ответникът- Началник група в СДВР, Сектор „Пътна полиция“, не се представлява в съдебно заседание и не ангажира становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Моника Малинова, изразява становище за основателност на жалбата.

Касационният съд, като извърши преглед на обжалваното съдебно решение, във

връзка с касационните основания по чл.348, ал.1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), констатира следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения законен срок и от страна по първоинстанционното производство, за която решението е неблагоприятно, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съдът намира за установено по делото, въз основа на фактическите констатации на първоинстанционния съд и приетите по делото доказателства, че на 21.03.2022г. жалбоподателят В. Б. управлявал моторно превозно средство лек автомобил „М.“ модел „Е 350 ЦДИ“ с ДК [рег.номер на МПС] . Той се движел в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица]. По това време Й. М. управлявал моторно превозно средство л.а. „М. 250“, като се движел в крайна лява лента. Същият съгласно установената пътна сигнализация със знаци е следвало да направи маневра завой наляво, но след кръстовището с [улица]водачът М. продължил направо. По същото време, след кръстовището с [улица], пред казино „WINBET“ жалбоподателят В. Б. навлязъл в съседната му лява лента и реализирал пътно транспортно произшествие с управлявания от М. лек автомобил. След удара двете превозни средства изчакали автомобил на КАТ. На място пристигнал екип, състоящ се от свидетелите Ж. Й. и В. К.. На мястото на произшествието свидетелите снели обяснения на двамата водачи, направена била скица на произшествието, водачите попълнили декларации за случилото се, изготвен бил протокол за пътно транспортно произшествие. В протокола за ПТП било отбелязано, че В. Б. се движел по [улица]от [улица]към [улица]и след кръстовището с [улица]станал причина за ПТП с движещото се по нея МПС, управлявано от Й. А. М., което от предназначение за ляв завой на пътна лента продължило движението си направо.

Въз основа на установеното св. Ж. Й. съставил на жалбоподателя В. Б. АУАН, в който описал фактическите си констатации и квалифицирал нарушението като такова по чл.25 ал.2 от ЗДвП.

Въз основа на акта е издадено атакуваното НП № 22-4332- 005517/05.04.2022г., с което на жалбоподателя на основание чл. 179 ал.2 вр. ал.1 т.5 пр.4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

Настоящия съдебен състав счита, че фактите по делото са били правилно установени от СРС, но е приложен неправилно материалния закон. На първо място следва да се посочи, че липсва спор относно посоката на движение и разположението на МПС, които са участници в настъпилото ПТП. Следва да се приеме за доказано и обстоятелството, че водачът М. е продължил неправомерно движението си в посока направо след кръстовището с [улица], макар пътната маркировка да го е задължавала да предприеме завой наляво. Това обстоятелство е видно както от приложения по преписката Протокол за ПТП, така и от схемата на ПТП и от приложения снимков материал. Изрично следва да се подчертае, че липсва спор и по отношение действията на жалбоподателят Б., който е предприел навлизане в съседна лента за движение, която спрямо неговата посока на движение се е явявала лява такава. Тези факти в обичайния случай биха били достатъчни, за да се приеме наличието на нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП. Тази норма предвижда, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Същевременно обаче чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда административнонаказателна

отговорност за лицата, които не спазват правилата за предимство, поради което причинят ПТП. Съвкупното тълкуване на тези правни норми, съотнесено към фактите по случая води на извод за липса на осъществено нарушение от страна на жалбоподателят. Това е така, тъй като същият не е отнел предимството на друг участник в движението. Последното пък е налично, тъй като с поведението си водачът М. е нарушил правилата за движение и не се е съобразил с въведената с пътни знаци организация на движението. Ето защо и за движещия се съобразно установената организация на движението Б. не е възникнало задължение за пропускане на нарушаващи организацията на движението МПС. С оглед на това и няма как да се търси административно наказателна отговорност от същия, тъй като правото на предимство при управление на МПС визира единствено хипотезите на управление на МПС при спазване на правилата за движение и съобразяването с въведената организация на движение. Предвид на това не следва да се приеме и че при настъпилото ПТП има съпричиняване на същото от поведението на двамата водачи. Съдът констатира, че в Решение №2122 от 16.05.2023 г. по Н.А.Х.дело № 20221110206275 по описа на Софийски Районен съд 8-ми наказателен състав е допусната техническа грешка, като е посочено че се потвърждава наказателно постановление /НП/ № 22-4332- 005517/05.04.2017г., издадено от началник АНД Отдел ”ПП”-СДВР, а в действителност е формирана воля за потвърждаване на НП № 22-4332- 005517/05.04.2022 г., издадено от началник АНД Отдел ”ПП”-СДВР. Очевидно е, че в случая е сбъркана единствено годината на издаване на оспореното НП, но доколкото всички останали данни са коректно посочени, настоящия съдебен състав счита, че няма налице неяснота във волята на съда и съответно не е налице основание за връщане на делото за ново разглеждане. Независимо от това, като потвърждава незаконосъобразното НП, районният съд постановява решението си при неправилно прилагане на закона. Респективно, решението на районния съд е неправилно и като такова следва да бъде отменено, а вместо него да бъде постановено друго такова, по същество.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2122 от 16.05.2023 г. по Н.А.Х.дело № 20221110206275 по описа на Софийски Районен съд 8-ми наказателен състав като, вместо което постановява:
ОТМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № 22-4332- 005517/05.04.2022 г., издадено от началник АНД 0”ПП”-СДВР, с което на В. Б. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200.00 /двеста/ лв. на основание чл. 179 ал.2 вр. ал.1 т.5 пр.4 от ЗДвП за нарушение на чл.25 ал.2 от ЗДвП.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....

